

## **Abstrakt**

Účelem této diplomové práce je aplikovat koncept sekuritizace v oblasti mediálních studií. Práce také blíže zkoumá roli médií v (de)sekuritizačním procesu jakožto autonomního aktéra, který je schopný produkovat vlastní diskurz, nezávislý na diskurzu politických aktérů. Cílem práce je potvrdit odlišnosti v (de)sekuritizační rovině mezi diskurzem, který produkují média a zástupci politických elit. Konkrétně je zkoumáno téma koronavirové epidemie v období od ledna roku 2020 do okamžiku vyhlášení nouzového stavu vládou 12. března 2020. Práce je zpracována jako diskurzivní analýza na základech foucaultovské historické metody. V teoretickém oddílu jsou představeny základní myšlenky sekuritizační teorie, její geneze a současná diskuze, včetně dimenze mediální autonomie. Analytická část se věnuje sedmi tematickým aspektům, které jsou pro koronavirový diskurz ve sledovaném období charakteristické. Dále je hlouběji zkoumána také reprezentace vládních sdělení v mediálních výstupech. Analýza zahrnuje korpus celkem 154 textových materiálů, mezi něž patří přepisy tiskových konferencí vlády věnované koronaviru a články online médií iDnes a Fórum 24, vybrané na základě sekvence klíčových slov. Výsledky diskurzivní analýzy potvrzují unikátnost koronavirového diskurzu médií, a také jeho protichůdnou tendenci v rámci sekuritizačního procesu konstrukce hrozby. Vládní diskurz nese známky převážně desekuritizační, zatímco diskurz obou sledovaných médií lze označit za silně sekuritizující. Práce tak přispívá k současné diskuzi o médiích jakožto autonomním aktéru v rámci sekuritizační teorie. Budoucí směřování výzkumu by se mělo zabývat především aplikovatelnosti tohoto předpokladu na další bezpečnostní a politická témata.